

ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У БЕОГРАДУ

КТ-282/99
Београд, 31.08.1999. године

НС/ЈА

ОКРУЖНИ СУД
У БЕОГРАДУ

31 AUG. 1999

ПРИМЉЕНО

ПРИТВОР

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ

R-338/99

Београд

На основу чл.45, ст.2, тач.3.ЗКП, подижем

ОПТУЖНИЦУ

против

1. ЗЕФ ПАЉИЦЕ, из Београда, Ул. Курсулина број 11, рођеног 22.03.1960.године у Призрену, од оца Томе, Албанца, по занимању златара, без података из КЕ, сада у бекству,

2. ПЕТРИТ БЕРИШЕ, из Пећи, Ул. Павла Павићевића број 8, са боравиштем у Београду, Ул. Бантованска број 52, рођеног 13.09.1970.године у Пећи, од оца Хисена и мајке Мизахете рођене Арлати, Албанца, држ. СРЈ, апсолвента Ветеринарског факултета у Београду, са завршеном гимназијом, нежењеног, без деце, са регуларном војном обавезом, води се при ВЕ СО Пећ, без имовине, без података из КЕ по месту рођења, сада у притвору по решењу Окружног суда у Београду, КВ-бр./54/99 а који му се рачуна од 03.05.1999.године, када је лишен слободе,

3. ДРИТОН БЕРИШЕ, из Пећи, У. Павла Павићевића број 8, са пријављеним боравком у Београду, Студентски дом "Слободан Пенезић", рођеног 23.01.1973.године у Пећи, од оца Хисана и мајке Мизахете, рођене Арлати, Албанца, држ. СРЈ, студент Фармацеутског факултета у Београду, са завршеном гимназијом, нежењеног, без деце, војни рок није служио, води се при ВЕ СО Пећ, без имовине, без података из КЕ по месту рођења, сада у притвору по решењу Окружног суда у Београду, КВ-бр./54/99 а који му се рачуна од 03.05.1999.године, када је лишен слободе,

4. ДРИТАН МЕЊЕ, из Ваковице, Ул. Фериде Грезде број 52, рођеног 08.10.1972.године у Ваковици, од оца Фахредина и мајке Хајрије рођене Чаркађију, Албанца, држ. СРЈ, студент Фармацеутског факултета у Београду, са пријављеним боравиштем у Студентском центру "Слободан Пенезић"

завршеном хемијском школом, нежењеног, без деце, води се при ВЕ СО Баковица, без имовине, без података из КЕ по месту рођења, сада у притвору по решењу Окружног суда у Београду КВ-бр.754/99, а који му се рачуна од 03.05.1999.године, када је лишен слободe,

5. ШКОДРАН ДЕРГУТИА, из Приштине, Ул. јабланичка број 12, рођеног 02.07.1968.године, од оца Махмута и мајке Фатиме рођене Алија, Албанца, држ. СРЈ, студента Ветеринарског факултета у Београду, са боравиштем у Ул. Смиљанићевој број 8/13, са завршеном средњом ветеринарском школом, нежењеног, без деце, са одслуженим војним роком, води се при ВЕ СО Приштина, без имовине и без података из КЕ по месту рођења, сада у притвору по решењу Окружног суда у Београду КВ-бр.754/99, а који му се рачуна од 12.05.1999.године, када је лишен слободe,

6. АБДУЛАХУ ИСАМА, из Села Кукуљбег, општина Драгаш, рођеног 11.03.1968.године, у Селу Кукуљбег, од оца Хазера и мајке Ђуше рођене Ајуни, Албанца, држ. СРЈ, студента Ветеринарског факултета у Београду, са боравиштем у Студентском дому "Слободан Пенезић" у Београду, са завршеном средњом медицинском школом, породичног, отац двоје деце, са одслуженим војним роком, води се при ВЕ СО Драгаш, без имовине, без податка из КЕ по месту рођења, сада у притвору по решењу Окружног суда у Београду КВ-бр.754/99, а који му се рачуна од 08.05.1999.године, када је лишен слободe,

што су:

1. окр. Зеф Паљуца, Петрит Бериша, Дритон Бериша, Дритан Меџа, Шкодран Дергути и Абдулаху Исам

од почетка 1998.године, па до краја априла месеца 1999.године у Београду, и то Зеф Паљуца, Петрит Бериша, стварали групу, чији чланови су временом постали Дритан Меџа, Дритон Бериша, Абдулаху Исам и Шкодран Дергути, као и многи други студенти албанске националности са непознатим ближим личним и другим подацима, а ради вршења кривичног дела тероризма из чл.125. КЗЈ и диверзије из чл.26. КЗЈ, тако што су:

- Зеф Паљуца и Петрит Бериша, почетком фебруара месеца 1998.године, илегалну политичку групу, тзв. "Народни покрет Косова" (НПК), колективно трансформисали у огранак (ћелију) терористичке тзв. "Ослободилачке војске Косова" (ОВК),

- Зеф Паљуца, као главни организатор, Петрит Бериша, као суорганизатор, организовали и реализовали прикупљање новчане помоћи од студената и 3% зараде од приватника албанске националности, који новац су касније користили за набављање и потом слање на Косово оружје, муниције, експлозива, експлозивних направа и израду пропагандног материјала за потребе тзв. ОВК, с тим што су део тако набављеног наоружања и опреме задржали у Београду, ради употребе у планираним терористичко-диверзантским акцијама, скривајући све то у златарској радњи и стану власништво Зеф Паљуце у Ул. кнез Михајловој број 29, односно Курбулиној број 11, а део и у стану који је користио

Шкодран Дергути у Ул. Маршала Толбухина број 29, а са којим одлукама и цијама су и сви остали чланови групе били упознати и сагласни,

- сви чланови групе добијају задатак да осматрају и прикупљају податке о војно-полицијским објектима и њиховим објектима у Београду,

- на више састанака ове групе у ширем саставу, одржаним од почетка фебруара па до 27.априла 1999.године, дакле и у условима непосредне ратне опасности и у време ратног стања, на којима су поједини чланови групе присуствовали или касније добили обавештења са којима су у целости били упознати, па чак и појединачно давали одређене предлоге, договорено је да се веће на планирање и извођење диверзантско-терористичких акција у Београду, коју сврху су набављене геолошке карте и направљене скице појединих делова града и објеката као могућих мета диверзантско-терористичких напада, као на пример: Водовода на Звездама, Главне поште у Ул. Таковској, Савезне полицијске академије, високонапонског далеководна на Коњарнику, вилно-атомског склоништа у Ул. Смиљанићевој, Трга Републике за време ратовања свакодневних објеката, менза појединих студентских домова, тела и других објеката, све у циљу изазивања што већег броја цивилних жртава, општег разарања и несигурности грађана Београда и Југославије, са циљем намером угрожавања безбедности Савезне Републике Југославије, с тим је конкретна одлука требало да се донесе 01.05.1999.године, али је целокупан план осујећен интервенцијом органа безбедности,

Kabre

- чиме су извршили кривично дело удруживања ради непријатељске активности из чл.136. КЗ Југославије, и то Зеф Паљуца и Петрит Бериша из става 1. Дритон Бериша, Дритан Меба, Шкодран Дергути и Абдулаху Исам из става 2, у вези чл.125. и 126. КЗ Југославије, кажњиво по чл.139., ст.3. КЗ Југославије.

2.

Око Петрит Бериша

током јула и августа месеца 1998.године на ширем подручју општине Београд, као припадник терористичке тзв. "Ослободилачке војске Косова" (ОВК), учествовао у извршењу угрожавања безбедности Савезне Републике Југославије, учествовао у извршењу узнемињавању више аката насиља којим је стварано осећање несигурности код грађана, а што је имало за последицу смрт више лица, при чему је са умишљајем лично лишио живота два лица, дакле што је у почетку прошао одређену обуку у руковању аутоматском и хаубицијском пушком, затим положио заклетву и написао приступницу као припадник тзв. ОВК, па након што је задужио аутоматско наоружање, бомбе и осталу опрему, убрзо је учествовао у више оружаних напада на припаднике МУП-а Србије, прво на прилазима села Лођа на аутоматском путу према селу Раушани, пуцајући из снајпера и бацајући бомбе на полицијски пункт, затим је на путу из села Крушевац, учествовао у акцији у којој је отварао снајперску ватру и бацао бомбе, и при томе убио двојицу полицајаца, да би нешто касније учествовао у акцији оружаног напада на полицијску станицу у подручју села Лође у којој је убијено пет полицајаца, а капетан Срђан Ровић рањен и заробљен, те након дуготрајног зверског мучења, у којем је и он лично учествовао, на крају измученом, ран и убијен,

- чиме је извршио кривично дело тероризма из чл.125. КЗ Југославије, кажњиво по чл.139. ст.1. и 2. КЗ Југославије.

ПРЕДЛАЖЕМ

У

Да се закаже и одложи главни јавни претрес на који позвати:

1. Окружног јавног тужиоца у Београду,
2. окр. Петрит Беришу, Дритан Боришу, Дритан Мећа, Шкодран Дергута и Абдулаку Исема

3. да се саслушају сведоци: Саити Валтон, из Призрена, Ул. светог Арханђела број 13, сада са боравиштем у Београду, у Ул. Немањиној број 5 код Хава Зибири, Хава Зибири, из Београда, Ул. Немањина број 5/13, Салко Вујић, из Призрена, Ул. ибарска број 1, са боравиштем у Београду, Булевар Лењина број 3, 10 спрат стан број 7, Драгослава Алексић, из Београда, Ул. маршала Толбухина број 29, Валентина Петровић, из Зајечара, Ул. Карађичева број 2, са боравиштем у Београду, у Ул. маршала Толбухина број 29 код Драгославе Алексић и Ибрахиња Хаџидића, са боравиштем у Београду у Студентском дому "Волко Влак свић", трећи олок, соба 222, (телефон 10-3-222).

Да се у доказном поступку прочитају записници о претресању Златарске радње Зефа Паљуце у Ул. кнез Михајловој број 29, његове парфимеријске радње у Златарској улици и истом броју, о претресању стана Зефа Паљуце у Ул. Курсулиној број 11, о претресању стана у Ул. маршала Толбухина број 29, потврде о привремено одузетим предметима, листом формата А-5, са именима и презименима, са задужењима лица албанске националности са одговарајућим оружјем и муницијом, те да се изврши увид у фотодокументацију, све писмена МУП-а Србије, Центар ресора државне безбедности у Београду, те да се одгледа ТВ касета РТС-а Србије из маја месеца 1999. године, на којој су снимљене изјаве окр. Петрит Берише, Дритан Меће и то редакције информативног програма емисију "Актуелности".

Да се окривљеном Зеф Паљуци, у смислу чл.300. ст.3. ЗКП-а суди у одсуству.

Да се из разлога предвиђених чл.191. ст.2. тач.1. и 4. ЗКП, против свих окривљених притвор продукује.

Образложење

Стање ствари описано у изреци ове оптужнице, утврђује се на основу доказа и података прибављених током спроведене истраге.

1-

Окривљени браћа Петрит и Дритан Бериша, те Дритан Мећа и Шкодран Дергута, довели су у јулу 1992. године уписали су Ветеринарски, односно Фармацевтски факултет у Сарајево. Већ тада, неформално су приступили, као и многи други студенти, једном сепаратистичком покрету званом "Народни покрет Косова" (НПК), који је подмлатку тог покрета, а кроз студентско удружење звано "Шкумбур" По избијању рата у БиХ априла месеца 1992. године, окривљени напустили Сарајево и сви се потом у времену од 1992 до

1994. године, уписују на одговарајуће факултете у Београду, где добијају смештај Студентском дому "Слобода / Пенезић".

Убрзо, током 1994. године, након сазнања о постојању огранка НПК који окупља студенте албанске националности са Косова и Метохије (КМ) у организацији наведене "Шкумбери", приступају наведеном огранку. Те и наредних година, све до почетка 1998. године, њихова делатност у битном се сводила на организовање састанака, обезбеђивање пропагандног и осталог материјала, прикупљању и плаћање од студената и новчаних прилога, све то ради помагања основног организационог циља - независно Косово. Тих година вој групи студената припадају окривљени Абдулаху Исам, студент ветерине у Београду од 1989. године.

*od dogo
Sesing*

Почев од 1996. године, а на даље, поједини студенти, а из групе окривљених у првом реду Петрит Бериша, упознају се и долазе све чешће у контакт са окривљеним Зефом Паљуцом, како сви кажу, богатим и у Београду познатим златаром, иначе власником златарске радње и парфимерије у Ул. кнез Михајловој и стана у Ул. Курсулиној. Убрзо се испоставља да је Зеф Паљуца главни финансијски опаратор тзв. "НПК". Он сабира новац прикупљен на наведени начин, који потом бива коришћен за јачање материјалне основе оперативистичког покрета на Косову и Метохији.

Као што је опште познато, од 1998. године, већ раније формирана терористичка тзв. ОВК, почев са интензивним оружаном нападом на припаднике МУП-а Србије и Војске Југославије. Окривљени Зеф Паљуца и Петрит Бериша имају разарајуће везе са појединим терористичким групама и појединцима са Косова. По изјављивањима са терена, почетком фебруара месеца 1998. године они илегалну политичку групу тзв. НПК, колективно трансформишу у огранак - ћелију терористичке тзв. ОВК. Наиме, Зеф Паљуца прибира прикупљени новац из разних извора, па и са Косова, који потом користи за набављање и прослеђивање на Косово за потребе тзв. ОВК, оружја, муниције, експлозивног и другог материјала. Петрит Бериша истовремено од ранијих активиста преузима организовање и вођење састанака веће групе студената албанске националности, чији чланови су временом постали поред осталих овде окривљених, и многи други са непознатим ближим подацима, на којим састанцима се упознају са пропагандним и другим материјалима, са стањем на Косову, оружаном сукобом на Косову, планираним и извршеним акцијама, а са тиме се било директно или индиректно сви сагласни. Петрит Бериша и сам непосредно учествује у неколико акција прослеђивања, оружја, муниције, експлозива, експлозивних направа из Београда на Косово, а што је све претходно организовао Зеф Паљуца. Материјал бива задржано у Београду, у очигледној намери да се употреби у планираним диверзантско-терористичким акцијама. На пример, у једном од део (пластични експлозив, детонаторски упаљачи, разна муниција, пиштољ, карта СРЈ са натписом "Косово Република"), у златарској радњи Зеф Паљуце у Ул. кнез Михајловој број 29, други део (пиштољ и муниција) у парфимеријској радњи Зеф Паљуце у истој улици, трећи део (бомбе, пластични експлозив, детонаторски упаљачи) у стану Зеф Паљуце у Ул. Курсулиној број 11, а четврти део (бомбе, амблеми "ОВК", листа војничких задужења), у стану Драгослава Алексић, код које је становала њена сестричина Валентина Петровић, а која се забављала са окривљеним Дергути Шкодраном, који је једно време за време бомбардовања непрекидно боравио код ње у њеној соби.

По пренетом налогу Зеф Паљце, чланови ове групе (не само окривљени) добили су задужење да разматрају и прикупљају податке о војно-полицијским покретима и њиховим објектима у Београду.

Од фебруара месеца 1999. године, претње водећих земаља чланица НАТО, постају све стварније и очигледније. Од тада, па до краја априла месеца

ове године, тј. и у условима непосредне ратне опасности и у време ратног стања, ова група у ширем саставу одржава више састанака, на којима се у почетку разматра само могућност, а на крају се прелази на планирање извођења диверзантско-терористичких акција у Београду. У смислу договореног, поједини чланови групе са непоузданим ближним подацима, иначе студенти геодезије, набавили су геодетске карте и направили скице појединих делова Града и објеката као могућих места диверзантско-терористичких напада, па тако: Главне поште у Ул. таковској, Публичне академије, цивилно-атомског склоништа у Ул. Смиљанићевој, Трга Републике за време одржавања свакодневних концерата, појединих студентских локова, хотела и других објеката. Поједини чланови групе нису били присутни на свим састанцима, али су касније били упознати са свим оним што је на њим састанцима разматрано и са свим тим су се саглашавали. Неки су, међутим, и окривљени, лично давали своје предлоге о могућим метама и начину извођења терористичких акција.

Све ово планирање је у циљу изазивање што већег броја цивилних жртава, општег разарања и несигурности грађана Београда и Југославије, а у крајњој намери угрожавања безбедности Савезне Републике Југославије. Конкретне одлуке требало је да се донесу на састанку заказаном за 01.05.1999.године, али сваједно осујећено интервенцијом органа безбедности.

Све одлучне изјаве наведене у изреци ове оптужнице, утврђују се на основу делова исказа окривљених датих у истрази, а нарочито изјава окривљених Петрит и Ђорџијем Берише, те Дритан Меће датих пред камерама РТС-а за емисију "Актуелности", у којој они спонтано и крајње уверљиво, детаљно описују своје и лично минисане активности осталих из групе, затим на основу исказа сведока, у првом реду Саити Валтона, Хава Зиберц, Салка Вујића и Валентине Петровић. У објективном смислу веродостојност свих ових исказа потврђују материјални докази - пронађено оружје, муниција, експлозив, експлозивне направе, пронађени материјал, свеска задужења наоружањем, те подаци садржани у записнику о претресању аљатарске радње и станова, потврдама о привремено одузетим предметима и фотодокументацији.

!!!

Према окривљеном Зеф Палуци, истрага је спроведене у његовом одсуству, будући да није доступан државним органима. Наиме, према оперативним сазнањима органа безбедности, те изјава сведока Салка Вујића и Луид Ндоа, окривљени је још у лето 1998.године, пребацио своју породицу у Републику Хрватску, а и он сам је напустио Југославију и такође отишао у Хрватску пре пометкија агресије на Југославију.

Да је у наведеном својству извршио кривично дело које му се овом оптужбом ставља на терет не сумњиво произилази из доказа прибављених током истраге. Већи део наведеног наоружања, експлозива и експлозивних направа пронађен је у његовој аљатарској радњи и стану, па је логичан и тиме поуздан закључак, да то не би било могуће без његовог сазнања, одобрења па и личног учешћа.

Имајући у виду да му је оптужбом стављено на терет кривично дело које је по законском опису специјална врста саизвршилаштва и при томе са својством организатора ишине, а с друге стране, да се извршењем овог кривичног дела напада на Уставно уређење и безбедност СРЈ, сматрамо да су се тиме стекли нарочито важни разлози да му се у смислу чл.300.ст.3. ЗКП-а, суди у одсуству.

Окривљени Петрит и Бериша искористио је своје процесно право да у истрази не износи овоју одбрану, односно да се брани ћу тањем.

Сви остали окривљени изнели су своју одбрану.

Према одлуци од 1. августа 1999. године, Зеф Палуца преузима 20.000,-ДЕМ, намењених куповини наоружања и опреме, и у Београду их предаје Зеф Палуци.

7

У битном, ови оци не отрицају да су били чланови групе и да су у том својству предузимали иницијативе описане радње описане у овој оптужници. Истина, поједини од њих, у првом реду Дритан Бериша, признају своја политичка убеђења и активности, поводом студентских дана у Сарајеву па до краја априла месеца ове године у Београду. Он то назива "дружење" на којима су разматрана многа питања политичке и историјалне независности Косова, све до оружаних акција, типа или карактера терористичке организације "Шинфеј" у Ирској? Затим говори о скупљању доприноса од студената и приватника албанске националности, ради материјалне помоћи сепаратистичком покрету на Косову, некој врсти праћења војно-полицијских покрета и њиховој објекта, њиховим састанцима по собама Студентског дома "Слободан Пенезић", предлозима да се изврше диверзије на радњи појединих албанских приватника у Београду, и тиме створи утисак о угрожавању Албанаца у Београду, читању пропагандног материјала који су добијали са Косова, слушању разних страних радио станица, о везама неких окривљених у првом реду Дритана Мећа са једним од браће Дурак, високим војним старшином тзв. ОВК на Косову, о доласку и боравку заједно са братом Петритом у окривљеног Дергути Шкодара на стан који је он користио код његове девојке Валентине Петровић и о још много другим појединостима. Али ни он не признаје да му је познато било шта о слању оружја на Косову и о формирању диверзантско-терористичких акција у Београду. У делу свог исказа оличава одбрану је изнео и окривљени Дритан Мећа. Окривљени Абдулаху Ибрахимовић узев да се повремено дружио са члановима ове групе, у битном ништа не знаје. Окривљени Шкодран Дергутиј у битном негира све наведене одлуке и одговоре. Не зна и не може да објасни одкуд су се у соби Валентине Петровић оружја које је тада боравио нашло наведено оружје, амблеми тзв. "ОВК", и савезне евиденцијом задужења оружјем, али тврди да су то могли донети и кријумчари, а да он оставити само браће Бериша и нико више.

Сматрамо да су ове наведене одбране окривљених неосноване и очигледно усмерене на избегавање кривичне одговорности.

Када се њихова одбрана у истрази оцењују у склопу изјава датих пред камерама РТС-а у наведеној емисији "Актуелности", затим у вези са изјавама сведока у првом реду Сајди Ватхона и Хаве Забери, у вези ставова окривљених, првенствено Петрит Берише, који је очигледно био неформални, али неприкосновени вођа те групе, његовим и вези Дритана Мећи и телефонским разговорима са Зирапи Дураком и другим члановима тзв. "ОВК" на терену и све то у вези са несумњиво наведеном материјалним доказима, а како нема ни једне околности која би довела у питање њихову кривичну одговорност, поуздано се може закључити да су окривљени извршили кривично дело удруживање ради непријатељске делатности, тзв. чл. 136. ст.1. односно ст.2. КЗ Југославије, у вези кривичних дела из чл.125. и чл.126. КЗ Југославије, кажњивог у смислу чл.139. ст.3. КЗ Југославије, које им се овом оптужбом и ставља на терет.

2.

Током јула и августа месеца 1998.године, за време летњег распуста, браће Бериша одлазе кући у Србију. Петрит Бериша убрзо приступа терористичкој тзв. "ОВК", и то паравојној јединици злогласног команданта Рамуша Харадимија. У почетку пролази одређену војну обуку, полаже заклетву, задужује оружје и опрему, те потом учествује у више оружаних напада на припаднике МУП-а Србије у атару села Дола и Крушевац. У тим акцијама погинуло је више полицајаца. У једном од тих напада лично је убио двојицу полицајаца, а учествовао је у акцији у којој је праћено више полицајаца а при томе је заробљен капетан полиције Срђан Петровић који је након зверског мучења масакриран и на крају убијен. У другој половини августа по наређењу, враћа се у Београд. Претходно од Рамуша Харадимија преузима 20.000,-ДЕМ, намењених куповини наоружања и опреме, и у Београду их предаје Зеф Паљуци.

8

И у односу на ово дело окривљени Петрит Баринија користио је своја процесно право да не изабере одбрану, односно да се брани ћутањем.

Све наведене одлучне чињенице утврђују се на основу изјава окривљених датих пред камерама РТС-а у поменутој телевизијској емисији "Актуелности", дела исказа осталих окривљених, а нарочито на делу исказа сведока Саити Валтона.

Наиме, из исказа окривљеног Дритона Берише, Шкодрана Дергутија и Дритана Меће, поуздано се утврђује да је окривљени Петрит у наведено време боравио у Пећи у родној кући. Пред камерама РТС-а у наведеној емисији, окривљени је спонтано и непривично признао и многим својим активностима, између осталог и у једној злогласној Рамуша Харадимија. Овај део изјаве окривљеног је у апсолутној багласности, чак и у детаљима, са исказом сведока Саити Валтона. Којкоу је наведени сведок наводи да се негде у јесен 1998. године, затекао у групи албанских студената у Студентском дому "Слободан Пенезић", којима је Петрит причао да је за време летњег распуста приступио јединици ОВК у атару села Лођа, да је учествовао у борбама против полиције и пуцао на њих. Посебно је истакао да су се борили против специјалних јединица које је употребио назив "Френкијевци", да је једног од њих чак и погодио, али да је тај наставио да се бори, да ти полицајци имају специјално одело и да на рукама стално носе рукавице. Иначе, како из исказа овог сведока, тако и из исказа осталих окривљених - Дритон Берише, Дритана Меће и Шкодрана Дергутија, произилази закључак да се током 1998. и 1999. године, окривљени Петрит својим иступањима и акцијама са позиција албанског сепаратизма борио у рајући тзв. ОВК "нашом" војском и да се за све те циљеве треба и оружано борити, наметнуо, иако као неформални, али истински и признати вођа групе албанских студената у Београду.

Оцењујући све наведене исказе, а имајући у виду опште-познате податке о дејству албанских терориста и њиховог злогласног вође Рамуша Харадимија у широј околини Пећи, нарочито у атару села Лођа и Крушевац, поуздано се може закључити да је окривљени описаним радњама остварио сва објективна и субјективна обележја кривичног дела тероризма из чл.125. КЗ Југославије, кажњивог по чл.139. ст.1. и 2. КЗ Југославије, које му се овом оптужбом и ставља на терет.

3-

Сви окривљени овому пребивалиште у градовима и местима Косова и Метохије. Општепознато политичко и безбедносно стање на Косову и Метохији су такве околности које указују на опасност од бекства, уколико би се према окривљенима притворило.

За кривична дела која се окривљенима овом оптужбом стављају на терет, по закону је могуће изрећи казну затвора у трајању од 10 и више година. Имајући у виду напредну степену, заштитни објекат - Уставни поредак и безбедност Земље - да је део радњи извршен непосредно пре и у току агресије на нашу Земљу, већ је дошло до знатног узнемирања грађана. С тога сметрамо да је по оба наведена основа, чл.191. ст.2. тач.1. и 4. ЗКП, неопходно свим окривљенима притворити.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Веселин Молак